

عنوان مقاله:

تأثیر غلظت یون ها در گرانروی دوغاب های آلومینایی پایدار شده در فرایند رسوب نشانی الکتروفوریتیک

محل انتشار:

فصلنامه مواد پیشرفته در مهندسی، دوره 36، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مصطفی میلانی - 1. Iranian Research Organization for Science and Technology (IROST), Tehran, Iran

سید محمد زهرایی - 1. Iranian Research Organization for Science and Technology (IROST), Tehran, Iran

سید محمد میرکازمی - 2. School of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

مقدار وزن نهایی رسوب الکتروفوریتیک همواره وابسته به تحرک الکتروفوریتیک ذرات در داخل سوسپانسیون است. براساس تمام تئوری های بیان شده تحرک الکتروفوریتیک رابطه عکس با گرانروی دوغاب داشته و با افزایش گرانروی، تحرک الکتروفوریتیک و به تبع میزان وزن رسوب نهایی کاهش می یابد. گرانروی دوغاب های سرامیکی در محیط های آلی وابسته به میزان یون محلول در محیط است. در این تحقیق گرانروی، هدایت و وزن رسوب در فرایند رسوب الکتروفوریتیک دوغاب های آلومینایی پایدار شده با ایتیریم، منیزیم، سریم و لانتانیم که میزان یون ها بین 350 تا 1350 ppm تغییر کرد، تعیین گردیده است. غلظت نمک XCl_y (که X می تواند Mg، Y، Ce و La باشد) یک عامل مهم برای کنترل گرانروی است. نشان داده شده است که وزن رسوب با تغییر غلظت این پراکنده سازها تغییر می کند و تابعی از هدایت، گرانروی و یا اسیدیته دوغاب نیست. همه برهم کنش های دوتایی به جز از غلظت $Mg \times Ce$ در مدل ANOVA دارای اهمیت هستند. گرانروی دوغاب در غلظت های 100، 100، 100 و صفر ppm از نمک های منیزیم، ایتیریم، لانتانیم و سریم و مقدار 400 ppm، تا 5/2 mPa.s کاهش می یابد. دلیل این موضوع این است که کاتیون های سنگین تر قابلیت جذب بر روی سطح آلومینا را تنها در حضور ید به دست می آورند در حالی که کاتیون های سبک تر منیزیم، می توانند تحت حضور گروه های OH نیز جذب شوند.

کلمات کلیدی:

Electrophoretic Deposition, ANOVA, Dopant, Viscosity, Sintering Aid, رسوب الکتروفوریتیک، آلاینده، گرانروی، کمک زینتر، ANOVA.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155612>

